

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kábrtovou ve věci žalobce **A. M.**, nar. ..., státní příslušnost Stát Eritrea, naposledy PoS Kostelec nad Orlicí, Rudé armády 1000, zast. Mgr. Tomášem Těšitelem, advokátem AK se sídlem v Hradci Králové, tř. Edvarda Beneše 1527/76, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra České republiky**, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, o žalobě žalobce proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 12. 2016, čj. OAM-1021/ZA-ZA11-ZA08-2016,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobce napadl žalobou rozhodnutí žalovaného, kterým byla vyslovena nepřipustnost jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany podle § 10a odst. 1 písm. c) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a druhým výrokem bylo řízení o udělení mezinárodní ochrany zastaveno, a to dle § 25 písm. i) téhož zákona. V žalobě žalobce namítal porušení správního řádu, a to v § 2, § 3, §§ 50, 52 a 68,

v doplnění žaloby pak zástupce žalobce uvedl, že žalovaný se řádně nevypořádal se všemi skutečnostmi, významnými pro rozhodnutí ve věci, zejména s obsahem žalobcovy žádosti a skutečnostmi, uvedenými při pohovoru. Žalobce tvrdil, že mu v případě návratu do Itálie hrozí nebezpečí vážné újmy ze strany místních orgánů, které přes veškerou snahu nemohou v rámci imigrační vlny dostatečně chránit práva všech jednotlivců. Hrozí mu i nebezpečí, plynoucí z neznalosti místních poměrů. Ač žalovaný při řízení tvrdil, že v Itálii o mezinárodní ochranu nežádal a ani nechtěl, žalovaný odůvodňuje své závěry ponejvíce tím, že udělení mezinárodní ochrany v Itálii brání dalšímu vedení řízení o udělení mezinárodní ochrany v České republice. Žalovaný tak neposuzoval vůbec pozadí, předcházející vydání pro žalobce závažného rozhodnutí a jeho rozhodnutí je z uvedeného pohledu nepřezkoumatelné. Žalobce je přesvědčen, že žalovaný se měl zabývat jeho žádostí věcně, nikoliv ji procesně odmítnout. Žalobce navrhuje zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení.

Dne 17. 1. 2017 podal žalovaný správní orgán k věci své písemné vyjádření.

Uvedl, že s plným odkazem na písemnosti, založené ve správním spisu, v souladu se zákonem o azylu i správním řádem rozhodl ve věci žalobce, jak výše uvedeno. Byl zjištěn skutečný stav věci, opatřeny všechny potřebné podklady a dostatečně zhodnoceny všechny, žalobcem sdělené skutečnosti. Žalovaný předně nepochybně zjistil, že žalobci již byla udělena mezinárodní ochrana ve formě ochrany doplňkové Italskou republikou (členským státem Evropské unie), a to s platností do 26. 8. 2019. Žalobce uvedl, že si je vědom toho, že nemůže dostat mezinárodní ochranu ve více státech najednou, ale do Itálie se vrátit nechce, protože tam je člověk vyhozený na ulici. Uvedl, že v Itálii o ochranu nežádal, ale pak potvrdil, že žádal v Itálii v r. 2013, v r. 2014 v Německu a též v r. 2015. Do ČR přicestoval vlakem z Německa dne 5. 11. 2016, ale omylem, protože chtěl do Francie, tam též chtěl o azyl žádat. Žalovaný je přesvědčen, že v řízení nebyl žalobce nijak zkrácen na svých právech a že nedošlo k žádnému procesnímu pochybení.

Při jednání soudu dne 30. 10. 2017 odkázal zástupce žalobce plně na žalobní námítky, navrhl zrušení napadeného rozhodnutí. Na náhradě nákladů řízení účtoval náklady právního zastoupení, spočívající ve 4 úkonech právní služby. Pověřená pracovnice žalovaného odkázala na písemné vyjádření ve věci s tím, že žalovaný nemůže v případě, kdy žadatel je držitelem mezinárodní ochrany v jiném členském státě EU, postupovat jinak, než aplikací ust. § 10a odst. 1 písm. c) zákona o azylu. Navrhla zamítnutí žaloby, náhradu nákladů řízení neúčtovala.

Soud konstatoval ze správního spisu, že z výpisu Oddělení Dublinského střediska Rakousko (15/11 2016) správní orgán zjistil, že žalobci byla udělena v Itálii doplňková ochrana, pod jiným jménem, a to s platností do 26/8 2019. Žalobce poté žalovanému poskytl údaje k žádosti o MO, uvedl dne 5. 12. 2016, že je státním příslušníkem Eritrey, národnost Jeberty, islámského vyznání, svobodný. Naposledy bydlel v Asmaře. Cestoval z vlasti do Súdánu, kde byl na vojně zbraně nechali v Eritrey a utekli, bylo to blízko. Utekli do města Kassala, kde byli 4 měsíce, poté do Chartúmu, kde pobývali 20 měsíců. Zaplatili peníze a cestovali přes Saharu auty do Libye, z Benghází letěli do Tripolisu, po 6 týdnech, kdy čekali na uklidnění moře, pluli na Sicílii. Z Říma cestovali vlakem do Německa, zaplatili převaděči, aby je dostal do Francie, ten je ale oklamal a tak se ocitli v ČR. Do ČR přibyl 1/11 2016. Má problémy s cukrovkou a se zuby, jinak se cítí dobře. Hlavním důvodem Eritrejců je, že jsou

zavření na vojně, aby nemohli pomáhat rodině, jsou bez budoucnosti. Na vojně se válčí, byl tam od 18 let, šikanovali je. Nevybírám si zem, ale chce, aby mu byla poskytnuta ochrana. Chytli ho na vojně a dali do vězení, dostal dva roky a museli otročit, velitelé mají farmy, oni musejí zdarma stavět domy, jídlo dostali jednou denně. Většina lidí je nemocná, i on dostal cukrovku. Přemýšlel proto, jak se odtamtud dostat. Týž den pak v rámci pohovoru žalobce uvedl, že cestoval s Nigerijci, Syřany, Pákistánci, byli ve Francii a nyní neví, kde jsou. Převaděči dali každému lístek do nějakého vlaku, do Dánska, Francie, Anglie, neví, proč on dostal do ČR. Také neví, jak u jeho otisků může být jiné jméno. V Itálii jim vzali otisky, neví, že by podával žádost o azyl. Fotili je i v Německu. V Mnichově chytne policie každého, neví, že by žádal o azyl, vzali je na policii a brali jim otisky. Francie začala před dvěma lety brát Erytrejce za uprchlíky, má tam známé, tak si myslel, že to bude nejlepší. Myslí, že v Itálii nežádal, té zemi nevěří, chápe, že nemůže o azyl žádat ve více zemích. Tam je pod otisky jiné jméno – M., ale on je A. M. Nikoho nezná, má jen telefon na paní F. a paní F. Když je policie pustila, vzali je na ubytovnu. V Itálii člověk nemá šanci na práci ani na bydlení, viděl v Římě rodiny, vyhozené na ulici, byl v šoku. Je to jen přestupní místo, z Libye pluje množství lidí, těm všem tak nemohou vyhovět. Jemu by stačilo, kdyby mohl někde bydlet a pracovat, ale v Itálii je to bídné. Chtěl by mít možnost změnit svůj život, ve Francii by se mu líbilo, zatím ale nemá dokumenty.

Z ust. § 10a odst. 1 písm. c) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu vyplývá, že žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřípustná, byla-li žadateli udělena mezinárodní ochrana jiným členským státem Evropské unie. Dle odst. 2 pak se v případě nepřípustnosti žádosti neposuzuje, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany.

Ustanovení § 25 písm. i) zákona o azylu pak upravuje zastavení řízení v případech, kdy je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřípustná.

Krajský soud po projednání a přezkoumání věci konstatoval, že v daném případě neshledal žádný nesoulad žalobou napadeného rozhodnutí, neshledal ani žádné procesní pochybení správního orgánu. Žalobní námitky soud považuje za zcela účelové, neboť v daném případě je nepochybné, že žalobce je osobou, na níž lze a je rovněž nutné vztáhnout ust. § 10a odst. 1 písm. c) zákona o azylu, tedy, je osobou, které byla udělena jiným státem Evropské unie mezinárodní ochrana, a to ve formě ochrany doplňkové. Žalobce, ač uváděl, že si není vědom toho, že by v Itálii o mezinárodní ochranu požádal, zcela zřejmě neuváděl pravdivé údaje, neboť posléze bylo zjištěno, že o ochranu žádal již ve více zemích. Azylový systém však nemůže sloužit k zneužívání této formy ochrany při „cestování Evropou“ a krajský soud je přesvědčen, že jak aplikace ust. § 10a odst. 1 písm. c), tak i § 25 písm. i) zákona o azylu byla v dané věci na místě a v souladu se zákonnou úpravou mezinárodní ochrany i správním řádem. Žalobce dostal dostatečný prostor pro sdělení všech rozhodných skutečností ohledně svého případu, nebyl tak nijak zkrácen na svých právech. Soud v dané věci neshledal žádné pochybení a rozhodl proto v souladu s ust. § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní – s.ř.s., o zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Výrok o náhradě nákladů řízení soud odůvodňuje ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když ve věci úspěšný správní orgán náhradu nákladů řízení nežádal a odměna právního

zastoupení žalobce byla řešena samostatným usnesením.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 30. října 2017

JUDr. Jana Kábrtová v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
R. V.